

Отговорник: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a.G. със седалище Münster

Преюдициален въпрос

Трябва ли позоваването в член 13, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ на член 11, параграф 1, буква б) от този регламент да се тълкува в смисъл, че физическо лице с качество търговец, по-специално осъществяващ дейност във връзка със събирането на обезщетения от застрахователи по силата на договорно придобиване на вземането от пряко увредения, може да предяви иск за това вземане срещу застрахователя на гражданската отговорност на отговорното за пътнотранспортно произшествие лице, който е със седалище на територията на държава членка, различна от тази по местоживее на увредения, пред съд на държавата членка по местоживее на увредения?

⁽¹⁾ ОВ L 351, стр. 1

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 14 март 2017 г. — Dănuț Podilă и др./Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători“ SA București

(Дело C-133/17)

(2017/C 202/14)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: Dănuț Podilă и др.

Отговорник: Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „CFR Călători“ SA București

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 114, трета алинея ДФЕС, членове 151 ДФЕС и 153 ДФЕС, както и разпоредбите на Рамкова директива 89/391/ЕИО ⁽¹⁾ и на последващите специални директиви да се тълкуват в смисъл, че не допускат въвеждането от държава — членка на ЕС, на срокове и процедури, които ограничават достъпа до правосъдие на работниците по отношение на определянето на вида на тяхната работа като работа при особени или специфични условия, като вследствие на това на работниците не се признават правата на безопасен и здравословен труд, произтичащи от признаването на тези условия съгласно посочените в текста на преюдициалното запитване вътрешноправни разпоредби?
- 2) Допуска ли член 9, буква а) от Директива 89/391/ЕИО национално законодателство, което не санкционира бездействието на работодателя при оценката на рисковете за безопасността и за здравето на работното място?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, 1989 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Cluj (Румъния), постъпило на 14 март 2017 г. — Costel Nicușor Muceș/SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA Mureș Insolvency SRL

(Дело C-134/17)

(2017/C 202/15)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: Costel Nicușor Mucea

Ответник: SC Industria Sârmei SA Câmpia Turzii prin administrator judiciar SMDA Mureș Insolvency SRL

Преюдициални въпроси

Следва ли член 114, трета алинея ДФЕС, членове 151 ДФЕС и 153 ДФЕС, както и разпоредбите на Рамкова директива 89/391/ЕИО ⁽¹⁾ и на последващите специални директиви да се тълкуват в смисъл, че не допускат въвеждането от държава — членка на ЕС, на срокове и процедури, които ограничават достъпа до правосъдие на работници по отношение на определянето на вида на тяхната работа като работа при особени или специфични условия, като вследствие на това на работниците не се признават правата на безопасен и здравословен труд, произтичащи от признаването на тези условия съгласно посочените в текста на преюдициалното запитване вътрешноправни разпоредби?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място (ОВ L 183, 1989 г., стр. 1; Специално издание на българско език, 2007 г., глава 5, том 2, стр. 88).

Преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша), постъпило на 17 март 2017 г. — Szeł Krajowej Administracji Skarbowej/Gmina Ryjewo

(Дело C-140/17)

(2017/C 202/16)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny

Страни в главното производство

Жалбоподател: Szeł Krajowej Administracji Skarbowej

Ответник: Gmina Ryjewo

Преюдициални въпроси

1) Предвид членове 167, 168, както и 184 и сл. от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ и предвид принципа на неутралитет ще има ли общината право да приспадне (чрез корекция) данъка върху инвестиционните си разходи, при положение че:

- в началния период след производството (придобиването) дълготрайният актив е използван за целите на необлагаема дейност (във връзка с изпълнението от общината на публични задачи в кръга на предоставените ѝ властнически правомощия),
- предназначението на дълготрайния актив е променено и общината ще го използва и за извършване на облагаеми сделки?

2) За отговора на първия въпрос има ли значение, че към момента на производството или придобиването на дълготрайния актив намерението на общината да използва в бъдеще този актив за извършване на облагаеми сделки не е било изрично изразено?

3) За отговора на първия въпрос има ли значение, че дълготрайният актив ще се използва за извършване както на облагаеми, така и на необлагаеми сделки (във връзка с изпълнението на публични задачи) и че не е възможно конкретните инвестиционни разходи да бъдат обективно отнесени към едната от посочените по-горе категории сделки?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.